

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,77
Dada anterior: 0,78
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
805
Dada anterior: 958
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
324
Dada anterior: 336
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Elisenda Paluzie Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

“Trobo a faltar debat sobre com preparar una DUI efectiva”

HORITZÓ “En el moment que estiguem preparats i es doni l'oportunitat, hauria de ser possible aquesta legislatura” **RUI** “Un referèndum ja el vam fer, en tot cas hem de preocupar-nos que l'endemà puguem sostenir la DUI”

Òscar Palau
BARCELONA

Falten sis dies. Quin objectiu té la mobilització de la Diada d'aquest any?

D'entrada, que tornem a sortir als carrers i ens tornem a mobilitzar per la independència. I, d'alguna manera, també fer pressió. Moltes diades de l'ANC han traslladat el neguit de la base independentista a les institucions, i aquest any això ho emfasitzem en el fet que el recorregut de la manifestació acaba a prop del Parlament.

Aquesta vegada no hi ha el barem de les inscripcions, però quines previsions feu?

Hi ha força reactivació, comparat amb com estàvem l'any passat. Hi ha hagut més actes de les territorials, més parades permeses al carrer, la venda de samarretes també va millor, s'han apuntat molts voluntaris... En l'aspecte del transport, a moltes territorials la gent els diu que hi anirà, però que s'estima més evitar l'autocar. S'ha reduït el grau d'utilització dels transports en comú, no veurem mil autocars però n'arribaran, tot i que no sé si això pot ser gaire indicador. També diem a les territorials que no els omplim al

100% per tranquil·litzar la gent si a algú li fa cosa.

Encara hi haurà restriccions?

No com l'any passat, però encara no estem en situació de postpandèmia, no s'ha acabat. Ho hem parlat amb Interior i Salut, i demanarem a tothom que porti la mascareta, i mirarem que hi hagi distància entre la gent, a partir de les indicacions dels voluntaris. Serà una manifestació en moviment, i intentarem esponjar més la sortida, demanant-ho als autocars o fent crides a la gent de Barcelona perquè es distribueixi des de la Diagonal amb Pau Claris fins a Urquinaona, i que no hi hagi concentracions gaire denses. El que preocupa les autoritats és que hi hagi embuts i aglomeracions.

El govern i el president havien condicionat la seva presència a aquestes mesures. Hi aniran?

No ho sabem, des del 2019 no hi ha un espai reservat a autoritats i partits, a petició de les territorials, perquè el protagonisme havia de ser de les entitats de la societat civil, que és a qui convidarem a la capçalera i al calaix del darrere. No hem de parlar amb govern i partits, no ens han de confirmar res. El 2019 no hi havia una zona re-

servada, i aquest any serà igual.

Aquest any no prepareu només la Diada, ho enfoqueu com un tot per commemorar també l'1-O.

Sí, farem molts actes el cap de setmana de l'1 al 3 d'octubre amb el mateix lema i missatge polític per donar valor a la victòria en el referèndum de l'1-O, i dir que no hem acabat la feina i que cal acabar el que vam iniciar.

Venim d'un any de Covid, de pressió i molta desmobilització. Costarà tornar a aixecar-ho?

Sí, però és la funció principal de l'Assemblea... Si l'abandonem, malament rai! Hem de posar tots els esforços a tornar a mobilitzar la ciutadania i reenfocar l'objectiu polític i l'acció de les institucions. Ens interessa que des del govern i la majoria institucional es torni a traslladar que la independència és una prioritat, perquè ara no s'està traslladant això. En aquests moments no hi ha un pla per fer la independència.

No creu que s'estigui fent res?

Hi ha un projecte que lidera ERC i que va fer transparent en la campanya, que és aconseguir un referèndum acordat i l'amnistia. I pel que fa a Junts i la CUP hi ha hagut projectes alter-

nats que tampoc s'han concretat gaire. La CUP ha proposat repetir un referèndum d'autodeterminació unilateral, però tampoc ens ha dit en què es diferenciaria del que ja vam fer l'1-O. I Junts defensava la idea d'un altre embat, sense precisar-lo, però ha acabat tancant un acord amb ERC. Hauria tingut la possibilitat de quedar-se fora donant suport a la investidura, com el 2012 va fer ERC, per evitar que es repetissin eleccions i es malbaratés el 52%, però ha acceptat formar govern amb un seguit d'acords sobre la taula de diàleg. En tot cas, el full de ruta de l'ANC diu que hem de culminar el procés d'independència amb una DUI efectiva, i

per arribar-hi ens hem de preparar en tots els àmbits, tant des de l'acció política institucional com des de la societat civil.

Hi poseu algun horitzó?

No, ja fa força fulls de ruta que no hem posat terminis concrets; però, amb un Parlament empoderat amb un 52% del vot, en el moment que estiguem preparats i es donin oportunitats o circumstàncies que ho facilitin, això en una legislatura de quatre anys hauria de ser possible.

No veieu bé la proposta de referèndum unilateral de la CUP?

Les virtuts les coneix i les he defensat molt, i l'Assemblea en el seu dia ja va ser una de les grans

L'APUNT Totes les lletres

Jordi Panyella

Tot és inclòs en les lletres. Tot es fa i es multiplica a través de les lletres. La suma de lletres forma paraules, genera idees, llança proclames als quatre vents. LGTBIQ+ és molt més que una equació de cinc consonants, una vocal i un signe matemàtic. Cada una de les lletres que formen aquest vocable quasi impronunciable descriu un exèrcit d'esperits inconformistes que

busquen, a través de la unió que els fa paraula, la llibertat que els ha estat negada tantes vegades. Lletres que són la suma de voluntats perquè no es va inventar l'abecedari per desfer, sinó per construir lliurement. Que enlloc està escrit que cinc consonants no puguin formar una paraula, ni que dos homes o dues dones no puguin fer seves totes les lletres de l'amor.

REPTES DE L'ÚLTIM ANY

Amb el repte immediat de tornar a mobilitzar l'independentisme després de la represió i la Covid, l'ANC ha plantejat una manifestació 'normal' per la Diada, a més d'un seguit d'actes per commemorar la victòria de l'1-O. Al capdavant, Elisenda Paluzie (Barcelona, 1969) afronta el seu quart i últim any com a presidenta de l'ANC. Diu que no ha pensat tampoc a preparar un relleu, ni creu que fos bo. "El que sí que faré els últims mesos és animar molta gent a presentar-se, de perfils diversos, que tingui criteri, que estigui preparada, i que sigui independent dels partits polítics; m'agrada donar valor a això, perquè és el que dona força a la societat civil", raona. Després els socis i el secretariat ja triaran els càrrecs.

■ JUANMA RAMOS

Ens interessa que des del govern es torni a traslladar que la independència és una prioritat

defensores d'introduir-lo en el full de ruta. Però és que ja el vam fer! Llavors... repetir-lo en què millorarà o compensarà les mancances que poguéu tenir l'1-O? Ens preocupa preparar l'endemà, en tot cas. Sigui DUI o referèndum, ens hem de preocupar que l'endemà puguem sostenir aquesta DUI...

... **Que és el que va faltar el 27-O.** Sí, tot i que, com que allò no es va aprofitar, no serveix de gaire donar-hi voltes. El que sí que serveix és que pensem i preparem una DUI efectiva, i això ho trobo a faltar en el debat. Com que estem centrats en una cosa molt poc realista, com és que ens respectin el dret a l'autodeterminació i aconseguim un referèndum d'independència acordat, tot el temps que ens passem discutint sobre això no l'estem aprofitant per traslladar a la ciutadania un projecte viable d'independència. I aquí no tot és negatiu, hi ha coses en què estem millor que aleshores, com ara que estem més reforçats en la legitimació externa del nostre dret a l'autodeter-

Hem d'analitzar a fons el que teníem pensat des de les institucions amb la llei de transitorietat

minació entès com a procés de secessió, pel fet de la vulneració sistemàtica de drets fonamentals de l'Estat espanyol. I el més important és que aquesta vulneració ha estat i serà acreditada en el futur per tribunals i organismes internacionals. Després també hi ha altres coses de l'ordre material, que no s'han fet en aquests gairebé quatre anys, que és analitzar a fons tot el que teníem pensat des de les institucions amb la llei de transitorietat jurídica, tota la feina encapçalada per Viver i Pi-Sunyer.

Les estructures d'estat...

Sí, i el pas d'una legalitat a una altra, acompanyat d'una nova legitimitat. De tot aquell esquelet no hem analitzat el que encara aguantava i el que no, i com es fa aquesta presa de poder en un context de ruptura, quins elements necessites per aguantar. A l'ANC hem fet un esforç, que segurament és millorable, amb el decàleg d'accions que po-

passa a la plana 6

100% SUV. 100% elèctric
ID.4
100% Volkswagen

Volkswagen ID.4 100% elèctric. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP: de 16,8 a 18,3. Emissions CO₂ (g/km) WLTP: 0. Des de 341 km fins a 521 km d'autonomia elèctrica segons el cicle WLTP. Model visualitzat ID.4 1st Max. Consum combinat (kWh/100 km) WLTP de 18,3. Emissions CO₂ (g/km): 0. Autonomia elèctrica de fins a 501 km segons el cicle WLTP. Els valors reals d'autonomia WLTP poden variar en funció de l'equipament, l'estil de conducció i les condicions reals de conducció. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu concessionari Volkswagen. **Fins a 7.000€ de subvenció pla MOVES III condicionats al desballestament per part del client d'un vehicle usat de la seva propietat amb una antiguitat mínima de 7 anys.

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guixols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

Fins a 7.000 € del pla d'ajudes del Govern**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Elisenda Paluzie** Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

ve de la plana 5

den fer les institucions per avançar cap a la independència, hem plantejat elements de sobirania fiscal, energètica, que ens podrien ajudar a preparar-nos per a un procés de ruptura.

En tot cas, el govern ara aposta pel diàleg, i diu que la mobilització ajudarà a fer pressió...

Això està desenfocat. Què vam veure el 3-O amb el discurs del rei, o el 10-O quan el president Puigdemont suspèn la declaració d'independència apel·lant al diàleg amb l'Estat? Amb tota la força que havíem demostrat l'1-O, amb les imatges de violència policial que havien desacreditat l'Estat espanyol, quan fins i tot el PSOE va criticar la desmesura, en aquell moment de força es fa una apel·lació al diàleg pensant que el referèndum podia servir per fer seure l'Estat a negociar... però no va servir. Llavors, l'Estat espanyol no funciona així. Aquesta mentalitat de pensar-nos que amb una gran manifestació l'Estat seurrà a negociar no funciona ben bé així. Cal pensar que hem de treballar per acabar seient en una taula de negociació impulsada pels organismes internacionals, però perquè realment hem guanyat i cal posar ordre en el repartiment del deute, dels actius i de tot el que vingui després.

A la taula actual no li veieu recorreut ni sentit, doncs...

L'experiència, i les declaracions del govern espanyol al respecte, ens diuen que no volen discutir sobre l'autodeterminació, no la respecten i no volen acordar un referèndum.

El vicepresident Puigneró proposa que s'hi contraposi la carta de la unilateralitat...

Però és el que deia abans: a l'Estat espanyol el guanyes; anar-hi amb aquest tipus d'amenaques no serveix de gaire. De fet crec que els primers dies d'octubre l'Estat tenia treballats més escenaris que nosaltres, i algun era de més risc per a ell.

Però a l'estranger demanen diàleg per resoldre el conflicte.

Una cosa és el principi del diàleg i d'estar obert a no fer les coses amb conflicte, i l'altra és que en aquests moments concrets aquesta taula de diàleg serveixi per aconseguir un referèndum d'autodeterminació acordat. I hem de ser realistes: a la comunitat internacional, en sentit ampli –tot i que m'agradaria que es definís més bé qui és–, no li interessa la independència de Catalunya, en aquests nivells hi ha conflictes molt més im-

Paluzie, aquesta setmana a la seu de l'ANC amb un cartell dels actes de la Diada i l'1-O ■ JUANMA RAMOS

Ho vam veure l'1-O: pensar que amb una manifestació l'Estat seurrà a negociar... No funciona ben bé així

portants al món. A la UE sí que li interessa més perquè li és incòmode tenir un estat membre amb presos polítics, exiliats que viuen en d'altres, conflictes d'immunitat a Luxemburg, les sentències que vindran a Estrasburg respecte al judici, sobre les quals som bastant optimistes... Sent conscients d'això, i que a la UE tampoc li interessa que el conflicte es resolgui amb un referèndum d'independència, la taula pot ser un parany en el sentit que ens arrossegui a un escenari d'acord però no basat en un referèndum sobre la independència, sinó de pacificació de la repressió més visible,

La taula pot ser un parany i arrossegat a un acord no basat en un referèndum d'independència

de mesures antirepressives com ara els indults, i en què es torni a parlar de temes de competències o infraestructures...

Temeu que tot acabi amb això...

El govern de l'Estat ve a portar això a la taula, i ens pot portar a una situació complexa, en què se'ns retregui que se'ns està oferint tot això i ho rebutgem. Per tot això veiem aquest risc. Una altra cosa seria que el diàleg s'inscrivís en una estratègia global per fer la independència, fruit d'un acord, tot i que no ho acabo de veure. Però tal com s'ha plantejat, sense formar part d'una estratègia per assolir

Cada partit té la seva defensa contra la repressió, no hi ha coordinació per a una acció més ofensiva

la independència, hi veig més riscos que avantatges.

Heu tingut contactes per entrar a l'Acord Nacional per l'Amnistia i l'Autodeterminació?

L'únic que en sabem és la reunió amb el president Aragonès al juliol: que primer ho havien de treballar els grups polítics i que, quan tinguessin una proposta, ja ens arribaria. Però no ens han traslladat res més, ni el govern ni els partits independentistes. Però en l'estratègia de l'ANC no s'hi inscriu, no és en el full de ruta que van aprovar els socis, i si fos el cas ho hauríem de debatre internament i consultar-ho.

Segons els pactes d'investidura cal crear una taula de direcció estratègica amb ERC, Junts, la CUP, l'ANC i Òmnium, però no n'hem sabut res més.

Sí que vam començar una mica en el període de negociacions de la investidura unes reunions transitòries per veure si es pot avançar en algun acord estratègic, i en quin lloc s'ha de desenvolupar aquesta coordinació, si és que s'arriba a un acord estratègic per fer la independència. Però per la seva pròpia naturalesa ha de ser discret, i tampoc és un espai formal.

Però la idea és que ho sigui...

En l'acord entre ERC i Junts la proposta és que ho fos, però per part nostra es veurà en funció de com evolucioni, i de si realment hi ha voluntat explícita d'avançar en un procés d'independència aquesta legislatura.

L'acord d'investidura d'Aragonès parla de donar marge al diàleg, però alhora també que mentrestant es prepari què es fa si fracassa. S'està fent?

Aquesta és la voluntat, però la realitat és que es va lent. I en paral·lel passen coses que impacten. Si no hi ha un acord i no hi ha un pla, discrepen públicament. En aquests moments no existeix una estratègia compartida per fer la independència.

El Consell per la República, on és l'ANC, va fer encallar molt la investidura i es va dir que es reformularia. S'ha fet algun pas?

Soc membre del consell de govern del Consell per la República en representació de l'ANC. Aquestes converses més transitòries van també per aquí: si tenim una estratègia, decidirem en quin lloc ens coordinem.

ERC argumenta que el Consell s'hauria de centrar en l'exterior, perquè a dins ja hi ha l'ANC...

És veritat que sempre he defensat, i ho he traslladat internament, que s'haurien d'aportar més recursos a l'àmbit d'internacionalització. Hi ha una amplíssima tipologia de la repressió, i en moltes coses ens trobem que cada partit té la seva defensa, hi ha afectats que van per lliure, i no hi acaba d'haver una acció més coordinada i amb vocació internacional. Ens agradaria que apostéssim per un espai transversal entre totes les organitzacions, partits i entitats per fer una acció més estratègica i ofensiva, i el Consell per la República és el lloc ideal. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La portaveu del govern català, Patricia Plaja, durant la seva compareixença després de la reunió de l'executiu, ahir, a la Vall d'en Bas ■ ACN

El govern rebutja afectar la Ricarda per ampliar el Prat

■ La portaveu afirma que protegir la llacuna és una “línia vermella” compartida per president i vicepresident ■ El pronunciament aclaridor vol esvaïr dubtes sobre discrepàncies internes en l'afer

Xavier Miró
BARCELONA

El govern català rebutja qualsevol projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat que suposi afectar la llacuna de la Ricarda, zona ambiental protegida per la legislació europea. Ho va fer divendres explícitament el president Pere Aragonès en resposta al document entre governs fet públic divendres mateix, i ahir l'executiu català va esvaïr dubtes i ambigüitats en la seva reunió de treball a la garrotxina Vall d'en Bas.

Divendres, el gestor aeroportuari espanyol Aena va enviar als mitjans de comunicació una nota de premsa sobre el Document de Regulació Aeroportuària (Dora) per al període 2022-2026 que havia analitzat el mateix dia

el Comitè de Coordinació Aeroportuària de Catalunya, en què hi era present en representació de la Generalitat Isidre Gavín, secretari de Territori i Mobilitat del Departament encapçalat pel vicepresident Jordi Puigneró (JxCat).

La nota de premsa d'Aena va confirmar que el Dora preveu ampliar la pista d'aterratge litoral cap a l'est, és a dir, cap a l'espai protegit per la xarxa Natura 2000. Però, a més, també es va acabar coneixent que el document, sense citar el nom de la Ricarda, afirma textualment que “l'ampliació del camp de vols, i concretament de la pista 07R/25L i els seus rodaments associats cap a l'est, mantenint el llinar per a aterratges en la ubicació actual, afectaria zones de la Xarxa Natura 2000”, raó per la qual es

Les frases

“Ja està decidit que no s'avaluarà cap reforma de l'aeroport del Prat que destrossi la llacuna de la Ricarda”

“El missatge compartit és que la protecció mediambiental és la línia vermella”

Patricia Plaja
PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

“Les declaracions del govern [fetes fins ahir sobre l'aeroport] no han estat gens clares”

Eulàlia Reguant
DIPUTADA DE LA CUP

La CUP insta Aragonès i Puigneró a explicar-se

La CUP es va agafar a la manca de claredat fins ara de l'executiu català sobre la Ricarda per exigir ahir la compareixença del president Aragonès i del vicepresident Puigneró perquè expliquessin quina és la posició comuna. Aprofitant l'escola d'estiu que els cupaires fan a Granollers i abans que el govern català fixés des de la Garrotxa la seva posició, la CUP va comparèixer da-

vant dels mitjans per pronunciar-se sobre l'aeroport. La diputada Eulàlia Reguant va demanar la compareixença “urgent” d'ambdós dirigents al Parlament perquè expliquessin “a quin acord han arribat amb l'Estat per l'ampliació del Prat i si afecta la Ricarda”, segons informaven les agències. Reguant va denunciar que les declaracions del govern fins ara sobre l'am-

pliació “no han estat gens clares” i va advertir que “amb accions com les de l'aeroport, el Circuit de Catalunya i els Jocs Olímpics d'hivern” l'executiu s'acomoda en la “sociovergència” i s'allunya de l'acord d'investidura amb la CUP –acord d'ERC– i de la possibilitat que la formació doni suport al pressupost. La CUP va cridar a manifestar-se contra l'ampliació el dia 19.

planteja que caldrà compensar aquesta ocupació protegint altres espais adjacents.

Enmig de les crítiques de l'alcalde del Prat i part del govern de Barcelona acusant l'executiu català de “mentir” quan deia a l'agost que es protegiria la Ricarda, el president de la Generalitat, el republicà Pere Aragonès, va reaccionar exigint explicacions i la rectificació d'Aena per un plantejament “que danya la zona protegida de la Ricarda”. I també va advertir en clau interna que el Dora no reflectia “el consens establert en el si del govern català”. Els dubtes sobre la posició en el govern es basaven en el fet que tant Aena com el Departament de la Vicepresidència afirmaven que no hi havia canvis sobre l'acord de l'agost i des de vicepresidència es mantenia que la manera d'ampliar la tercera pista no es definirà fins al futur pla director.

Destrossar o afectar

Ahir, però, la jornada de treball de la Vall d'en Bas en què van assistir tots els membres del govern va servir per fer explícit un rebuig consensuat a l'afectació de la Ricarda. En la compareixença posterior de la portaveu de l'executiu, Patricia Plaja va llançar el missatge que haurien “compartit” Aragonès i Puigneró durant la reunió que l'executiu “no avalarà cap reforma que destrossi la llacuna de la Ricarda”. Al terme “destrossar”, s'hi va referir també la portaveu en ocasió de les preguntes posteriors de periodistes però també hi va afegir que l'executiu tampoc acceptarà un allargament de la tercera pista que “afecti” l'espai protegit, una condició que es reafirmava en la nota de premsa oficial posterior a la reunió.

La portaveu hi va afegir que la protecció mediambiental és la “línia vermella” de l'ampliació de l'aeroport. El disseny de la reforma, va reafirmar, s'haurà de definir en el pla director i amb el “màxim consens”, tal com va advertir el president la vigília. Consens que avui no existeix entre governs: en el si dels governs espanyol i de Barcelona discrepen socialistes i comuns. Ahir, el català va escenificar el seu consens. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'executiu mirarà d'actuar contra l'alt preu de la llum

■ També confia que l'Acord per l'Autodeterminació doni força a "la negociació més difícil" de Catalunya amb l'Estat

X.M.
BARCELONA

L'executiu català anuncia que estudiarà mesures legals per actuar contra "l'avarícia de les empreses energètiques" per l'encariment del preu de la llum, que agreuja el problema de la pobresa energètica. La portaveu de l'executiu, Patricia Plaja, que va qualificar de "preus vergonyosos" els encariments de la factura elèctrica domèstica, va anunciar que el govern analitzarà quines mesures legals pot adoptar per "protegir la ciuta-

La frase

“L'acord ha de donar força a la negociació més difícil que ha afrontat mai el govern de Catalunya”

Patricia Plaja
PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

dania d'aquest abús". Per la situació donada, el govern es considera obligat a buscar mesures per aturar aquest encariment "a través dels òrgans pertinents". A més, l'executiu d'ERC i JxCat també con-

sidera necessari "construir alternatives a un mercat que s'ha mostrat del tot ineficient a l'hora d'assegurar que tothom pot disposar d'un bé essencial com l'energia".

En la trobada de consellers i secretaris generals per fixar les línies estratègiques del nou curs polític, el president Aragonès va demanar accelerar els pactes nacionals per la indústria, la transició ecològica i la llengua. Després de la trobada, la portaveu va anunciar que s'està a punt de tancar les bases de l'Acord Nacional

Comptadors domèstics de consum elèctric ■ JUANMA RAMOS

per a l'Amnistia i l'Autodeterminació i que la setmana vinent es donarà a conèixer el nom dels integrants del grup impulsor de l'acord promogut pel mateix govern i del qual formarà part l'exdiputat de la CUP David Fernández.

L'executiu sosté que una gran majoria de ciutadans volen una solució po-

lítica basada en la fi de la repressió a través de l'amnistia i un referèndum per decidir el futur. La portaveu va explicar que s'està acabant de decidir la forma que es donarà a l'acord amb l'objectiu que sigui "un espai d'entesa" i doni força a la negociació del govern català amb l'executiu espanyol en la represa de la taula de diàleg. L'ex-

cutiu català considera el diàleg amb el govern espanyol "la negociació més difícil que ha afrontat mai el govern de Catalunya".

L'objectiu de la jornada de treball d'ahir fora de les seues institucionals és, en paraules de l'executiu, "sacsejar el país" per culminar les transformacions social, verda, feminista i democràtica. ■

11S
2021

OMPLIM
ELS CARRERS!
URQUINAONA

assemblea't

diada.assemblea.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Oriol Junqueras / Marta Rovira
President i secretària general d'ERC

La finestra d'oportunitat

Estem a les acaballes del nostre primer estiu en condicions de llibertat per a alguns, però encara d'exili per a d'altres. Aquest temps de retrobament familiar arriba acompanyat, també, d'un nou curs polític que serà diferent en molts sentits i, potser, i malauradament, força igual en d'altres. D'una banda, serà diferent perquè treballarem encara amb més determinació i força i, —per què no?— amb esperança, davant de reptes majúsculs, com ara la negociació amb l'Estat espanyol, la internacionalització del cas català o la resposta als reptes socials i econòmics. D'altra banda, serà un curs com els anteriors perquè, malgrat que alguns de nosaltres ja gaudim de la llibertat, la repressió de l'Estat, lluny de cessar, continua. Ens queda molt camí per recórrer, però sabem que estem preparades i preparats per superar els obstacles de la repressió i la persecució política.

I és que tenim més de 3.300 persones represaliades des de fa anys al nostre país, tant de l'àmbit institucional i polític com de la societat civil, activistes i manifestants. Tenim, també, un Tribunal de Cuentas que no atura la seva persecució, tot i saber que en embargar les nostres cases el que fan, en realitat, és embargar la llar de les nostres filles i fills. Cap democràcia del món hauria de permetre's el luxe de represaliar les filles i els fills de la dissidència política. Cap democràcia del món hauria d'instrumentalitzar la justícia per frenar rivals polítics.

Nosaltres, però, som demòcrates, republicans i independentistes, i volem posar el futur d'aquest país en mans de la democràcia, de la qual som garants. Per això no volem renunciar a l'amnistia i al referèndum d'auto-determinació. No hi renunciarem perquè lluitar per la llibertat dels nostres és, alhora, lluitar per la llibertat del nostre país, i perquè lluitar, al seu torn, per la independència és un deure que tenim amb la societat si la volem plenament lliure, justa i digna.

Ara fa quatre anys vam ser capaces i capaços de posar sobre el plat de la balança els vots que, en qualsevol democràcia, haurien representat un motiu de pes per guanyar. Però aleshores també vam aprendre que a l'altre plat de la balança l'Estat espanyol estava disposat a posar-hi de tot: repres-

La cúpula d'ERC (excepte Pere Aragonès, que era al Montsià) dijous a Ginebra, on viu exiliada la secretària general, Marta Rovira ■ ACN

sió policial, presó i persecució, i no pas vots. Per això, com a garants de la democràcia, al nostre plat de la balança hi haurà molts més vots, els vots de milions de persones, i això pesarà molt més que tota la repressió de l'Estat.

I quan les resolucions judicials

Malgrat que alguns gaudim de llibertat, el curs polític continuarà marcat per la repressió

europes deixin al descobert que en el seu plat només hi ha repressió, llavors serà quan nosaltres podrem aprofitar aquesta finestra d'oportunitat a favor de la nostra causa. Sabem que aquest moment arribarà. Tenim el convenciment que una sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans farà que tot allò que ells posaven

al seu plat ja no els sigui útil. I serà justament en aquest moment que estarem en molt més bones condicions que en altres ocasions, perquè, mentrestant, hauréu sabut bastir complicitats i majories i hauréu pogut treballar en tots els àmbits i en tots els ter-

La voluntat de dialogar ha de ser la nostra bandera i hem de ser els campions de la negociació

ritoris, sense deixar-nos-en cap. Estem convençudes i convençuts que aquest desequilibri tan evident farà trontollar la balança, perquè Europa ja ha manifestat, a través de la seva Assemblea Parlamentària, que la solució no ha de ser cap altra que la democràcia i el referèndum, i proposa, a més, la via del "diàleg construc-

tiu" per arribar a una resolució democràtica del conflicte polític.

És més: cada vegada que el Consell d'Europa, el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides o el Tribunal Europeu de Drets Humans s'adrecen a nosaltres ens fan saber, de manera cla-

Aprofitem la negociació com una de les vies per fer realitat el somni de la República catalana

ra, que la voluntat de negociar i dialogar ha de ser la nostra bandera. Aquesta mateixa voluntat no es pot llegir en cap cas com una excusa, ni tan sols pot ser vista com una eina sobrerera, sinó més aviat com un instrument imprescindible. Sabem que sense reconeixement internacional no hi ha independència que puguem

gestionar. Per tant, ens toca a nosaltres ser els campions de la negociació.

Ara és el moment d'actuar en conseqüència després dels aprenentatges viscuts. Necessitem ser més, ser molts i ser més forts per demostrar a la comunitat internacional que som nosaltres els màxims garants de la negociació. Perquè, si abanderem aquesta negociació política, serà la mateixa comunitat internacional la que avalarà l'independentisme. Aprofitem, doncs, l'oportunitat de la negociació com una de les millors vies per fer realitat el somni de la República catalana. Perquè davant de la persecució, l'extorsió econòmica i la repressió, la independència és, més que mai, un deure que tenim amb el conjunt de la societat per fer-la lliure i justa i perquè garanteixi la dignitat de les persones, de totes les persones.